

WET OF GENADE

 Avond, vrienden. Wel, ik ben blij om er opnieuw te zijn vanavond. En ik...de reden dat ik laat was, ik heb gewoon...Ja, zoals Broeder Neville zei, ik—ik werd opgehouden. Maar wat dat veroorzaakte, ik was...Onlangs zei ik, in de kerk, weet u wel, ik zei: “Wel, ik zou gewoon gaan proberen weg te blijven van bezoek brengen en dingen.” Kan dat niet laten. En ik heb dus net het ziekenhuis verlaten, een paar ziekenhuizen in Louisville, slechts enkele minuten geleden, noodgeval. Dus, dat is de reden dat ik even een tikje laat was. Ik kwam net op tijd binnen om hiernaartoe te komen. Dus, en dan had ik...mijn vrouw, geloof ik, had mij gebeld en vertelde mij erover. Ik geloof dat Zuster Ruddell hier vanavond zou zijn, en ook ziek was. En ik heb zeker een hekel eraan om dat te horen.

² En ik verliet mijn neef in Louisville, heb hem net naar Christus geleid, één goed ding. En—en het was een verschrikkelijke ziekte, het is de ziekte van Hodgkin, en zou op elk moment kunnen sterven. Geloof dat de Heer hem in één nacht genezen heeft.

³ Dus, Broeder Jim Wiseheart zijn kleinzoon ligt daarginds met hetzelfde, Veterans Hospital, en de ziekte van Hodgkin die rondom het hart uitbreekt en in de borstkas; dus, u weet dat dat betekent dat het maar een tijdje is. Niets dat ze ervoor kunnen doen, maar ze weten dat hun enig hoop God is.

⁴ Ik zou vanavond eigenlijk naar Milltown moeten gaan. Busty Rogers, jullie herinneren het je, hij komt hier. Velen onder jullie mensen kennen Broeder Rogers. In een ernstige toestand, vraagt de hele dag naar mij.

⁵ En kleine Georgie Carter daarginds, 'k kwam erachter, werd ongeveer twaalf, veertien jaar geleden genezen, lag negen jaar en acht maand op een bed en stond nooit van dat bed op. En buiten op een keer...ik had een paar keer voor haar gebeden. En ging op een avond naar buiten, en was ergens op een plek aan het bidden. En de Heer kwam neer, een klein Licht dat door een kornoeljestruik heen scheen, zei: “Ga langs de Carters, voor Georgie haar genezing. Zij zal gezond gemaakt worden.” Jullie allen kennen het geval, nietwaar? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Al deze jaren heeft zij zelfs nooit weer in bed moeten liggen, zelfs niet met een slechte verkoudheid, denk ik, sinds die tijd.

⁶ En wij ontdekten dat zij nu aan het sterven is, met kanker aan de borst. En naar mij gevraagd heeft. Zij hoorde dat ik teruggekomen was. Ze zeiden dat zij bijna opgegeven had. Zij stond op uit bed om haar genezing te accepteren; heb haar dus net kunnen zien. Morgen is mijn laatste dag hier; 'k moet

vertrekken. Dus, stapels oproepen, ongeveer zo, dus weet je niet wat je moet doen. Je moet gewoon het beste doen dat je kunt doen.

7 Maar de hoofdzaak, zoals de broeder zei, de hoofdzaak die u moet doen, u alles moet verlaten voor uw gemeenschap met Jezus Christus. Alles! Want, tenslotte beginnen wij naar elkaar te kijken, en dan geraken wij weg van Christus, ziet u. Ik zou liever heel veel tijd besteden om met Hem gemeenschap te hebben, zodat je anderen kunt helpen. Is dat juist? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.]

8 Het is dus goed om—om vanavond hier te zijn voor deze kleine gebedssamenkomst, dat wij hier op woensdagavond vergaderen. En ik was vergeten hem te zeggen over het onderricht vanavond. Dus, hier, heb ik vanavond hier moeten komen en gewoon openslaan. Dus op de weg hiernaartoe, en de lichten in mijn auto, koos ik iets hieruit dat ik niet lang geleden aan de Zondagsschool heb onderwezen in het boek Hebreeën, voor vanavond.

9 Ik geloof dat de laatste keer dat ik de Zondagsschool hier onderwees, o, voordat ik overzee ging, was ik in Hebreeën het 10e hoofdstuk. Ik herinner mij hoe ik tot daar las, en heb het hier opgeschreven, het 18e vers "voor volgende zondag," en die volgende zondag was tot nu toe nooit gekomen. Wij kunnen vanavond dus misschien van daar beginnen, met onze les voor deze avond.

De Heer zegene u. En gedenk al dezen in gebed.

10 Een dame vertelde mij net, enkele momenten geleden toen ik binnenkwam. Een oude vriend van mij, daar buiten in het ziekenhuis, of daarginds in het ziekenhuis, liever gezegd, en heeft net een operatie gehad. Bill Grant van de politiemacht hier, een goede vriend van mij, drukt die beelden en van alles; in het ziekenhuis, met een noodgeval.

11 En—en ik ontmoette Broeder Slaughter zijn broer daar achteraan. Gene vertelde mij, geloof ik, dat hij twee keer in het ziekenhuis was geweest. En er is gewoon ziekte overal, weet u. Er is bijna geen einde aan. Maar hij zei . . .

12 Weet u, ik heb mij vaak afgevraagd, toen Mozes de kinderen van Israël leidde, door de woestijn heen. Toen hij hen eruit bracht, waren er ongeveer twee miljoen mensen. Dat is jong en oud, allen bij elkaar. En hij leidde hen veertig jaar lang in de woestijn. Nu, bedenk gewoon hoe, nu, daar ginder zonder—zonder de sanitaire voorzieningen die wij vandaag zouden hebben. En ze, bovendien, zij hadden geen. . . Ze hadden jonge, heel veel jonge mensen daar. Hoeveel baby's denkt u dat er per nacht werden geboren, met twee miljoen mensen? En dan, bovendien, met al de oude mensen, en met de kreupelen en van alles. En hij leidde hen veertig jaar lang, onder het leiderschap

van God. In de woestijn veertig jaar lang, en toen ze eruit kwamen, was er geen zwakke onder hen.

¹³ Zou u niet graag in de medicijntas van Dr. Mozes willen kijken, vanavond, om te zien wat hij daarin had om hen—om hen gezond te houden? Zou u er allemaal graag in willen kijken? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Ik kan het u tonen. Wij zullen nu hier teruggaan naar Exodus, en ik zal u tonen waar. Dit is zijn medicijnkast. Ik zal u tonen wat hij daarginds zei. Ik ga rechtstreeks in zijn medicijnzak kijken, en ik zal zien wat er staat.

¹⁴ Toen een baby geboren zou worden, toen iemand appendicitis had, of met TB uitbrak, of zoiets dergelijks; hier is het voorschrift dat Mozes las: “Ik ben de Heer, Die U geneest.” Dat is het enige wat hij had. “Ik ben de Heer, Die U geneest.” Nu, dat is het enige dat hij had. Jaja. Dat is goed genoeg, nietwaar? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Mozes zei: “Nu, de Heer is Degene die u genas.” En zij baden gewoon voor hem, en hij werd gezond.

¹⁵ En weet u een ander ding dat gebeurde gedurende die tijd in de woestijn? Zij hadden zelfs geen nieuwe schoenen nodig toen zij eruit kwamen, en hun klederen werden nooit oud. Veertig jaar in de woestijn met slechts één medisch, één voorschrift: “Ik ben de Heer, Die al uw krankheden geneest.” En Hij deed het omdat zij Hem op Zijn Woord namen, en hebben zichzelf gewoon vrijgezet van elk. . .

¹⁶ Bedenk, nu, dat zij onderwezen waren. Ze waren daar bij de Egyptenaren geweest, die de slimsten waren. Wij hebben tegenwoordig geen dokters die even intelligent zijn als zij het waren. Want ze hadden dingen die ze deden, die laten zien dat wij tot nu toe nog niet tot die plaats gekomen zijn, in de wetenschap. Bijvoorbeeld, de Egyptenaren bouwden . . . Slechts enkele dagen geleden ging ik daar voorbij de sfinx, om te zien hoe groot dat ding was.

¹⁷ En die piramiden, wel, daar boven, hoger dan een stadsblok, de lucht in, zijn er tonnen. Er zijn keien daar boven bijna even groot als deze tabernakel. Ze zouden die daar vandaag niet boven kunnen zetten, zelfs als ze het moesten. Dus, ze deden het op de een of andere manier.

¹⁸ En dan, de sfinx, ik denk dat er zestien goederenwagons voor nodig zijn om zijn poot erop te leggen. Wat met zijn lichaam? En het zit daar helemaal boven in de lucht. Hoe hebben ze het daar omhoog gekregen? Ziet u, ze waren—ze waren mensen die geheimen hadden, een intelligentie die we vandaag de dag niet hebben. Ik denk dat we het hebben, maar wij zijn niet voldoende ermee gevorderd, atomisch of zoiets; want, elektrische krachten, of geen dergelijke krachten, zouden het kunnen tillen. Maar ze bouwden het toen.

19 En die piramide, de grote piramide die daar zit, geografisch bevindt het zich zo perfect in het centrum van de aarde; ongeacht waar de zon is, is er nooit een schaduw rondom heen. Ingenieurschap, wij moeten heel veel . . . moeten nog een hele weg afleggen, om met hen vergeleken te worden. En te bedenken, dat is nu al meer dan precies vijf duizend jaar geleden dat ze dat hadden.

20 Dus, daarin vinden ze de Bijbel, precies zoals deze Bijbel hier, daarin geschreven, enkel door afmetingen enzovoort, geeft de afmetingen van het Evangelie en de Schrift, net zoals wij Het hier hebben. Henoch zette het daarin, jaren en jaren voor de antediluviaanse vloed.

21 En dan heeft God drie Bijbels geschreven. God doet alles in drieën. Hij schreef drie Bijbels. Hij had drie komsten van Christus. Er zijn drie dispensaties van genade. Er zijn drie personen in de Godheid . . . drie manifestaties van de ene Persoon in de Godheid, liever gezegd. En al die dingen. Ziet u?

22 Nu, zoals Jezus de eerste keer kwam, Hij is hier één keer geweest (nietwaar?), Hij kwam om Zijn Bruid te verlossen. Hij komt de tweede keer om Zijn Bruid te ontvangen, haar op te nemen, ontmoeting in de lucht. En komt de derde keer met Zijn Bruid, als Koning en Koningin.

23 Ziet u? Dus dan, dan zijn er ook drie, de drie in de manifestaties van God. God manifesteerde Zichzelf een keer in het Vaderschap, toen Hij de kinderen van Israël leidde. De volgende keer dat God Zichzelf manifesteerde, was in het Zoonschap, de Heer Jezus Christus. De derde keer dat God Zichzelf manifesteerde, is met ons nu, de Heilige Geest. Ziet u, drie manifestaties. Alles in de drieën.

24 Nu laten wij overgaan naar onze les. Hoevelen lezen graag de Bijbel, en gewoon . . . [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] O, ik hou Er gewoon van.

25 Zo God wil, wanneer ik terugkom . . . zal ik . . . even weg zijn om wat rust te hebben, gedurende een week of twee. Dus, wanneer ik terugkom, zo God wil, wil ik een opwekking hier in de tabernakel houden, van gewoon een onderwijsopwekking. En wij gaan ergens in de Bijbel een gedeelte nemen, en zullen rechtstreeks door onze . . .

26 Herinnert u zich, hoe vele oudgedienden hier herinneren zich hoe wij vroeger bijvoorbeeld het Boek Exodus namen, en het misschien maanden en maanden aanhielden, zonder Exodus te verlaten?

27 Ik kwam eens in Job, en kwam er bijna niet bij vandaan. Weet u dat nog? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Een dame schreef mij een brief, zei: "Broeder Branham, gaat u ooit Job van zijn ashoop krijgen?" Ik bleef op dat ene onderwerp, arme oude Job, die daar buiten zat op de ashoop, weet u. Al zijn vrienden hadden

hem gewoon in de steek gelaten, hij was vol zweren en van alles. Ik voelde zo een medelijden voor de oude kerel, tot ik . . .

²⁸ En hoe de Heer dan omkeerde en hem zegende, want hij leefde naar het beste van zijn kennis, onder het—het brandoffer. Dat is alles wat hij wist te doen, en hij . . . om zijn zonden te belijden. En hij ging en haalde zijn—zijn kinderen, en bracht een offer, zei: “Zij hebben misschien in het geheim gezondigd, en zij weten het niet.” Hoe hij een echte vader was, en God gaf hem al die kinderen uiteindelijk terug. Wist u dat?

²⁹ Zeg, ik wil u daar iets vragen. Herinnert u zich nog hoe Hij zijn kinderen teruggaf? Nu, bedenk, Hij gaf hem een dubbel aantal. Zo vele duizenden ossen had hij eerst; toen zij allen werden weggenomen, verdubbelde Hij die ossen. Toen, de schapen, verdubbelde Hij die schapen. Maar bedenk, hij had, geloof ik dat het zeven of twaalf waren, ik vergeet nu precies hoeveel het waren, zonen en dochters. Maar hij kreeg dezelfde aantal zonen en dochters; God gaf ze aan hem. Is dat juist? Ziet u, Hij verdubbelde heel zijn deel aan goederen, hier op aarde. Nu, maar zijn zonen en dochters werden allen gedood, maar Hij gaf hem hetzelfde aantal zonen en dochters. Hebt u dat ooit opgemerkt? Hebt u daar ooit aan gedacht? Herinnert u het zich toen we het onderwezen? Ziet u?

³⁰ Waar waren die zonen en dochters? In de Heerlijkheid, voor hem aan het wachten. Ziet u? Hij gaf elke van hen aan hem. Ziet u, er was geen enkel van hen verloren. Ziet u? Hetzelfde aantal zonen en dochters die Hij eerst specificieerde, specificieerde Hij hetzelfde aantal aan het einde. Maar Hij verdubbelde zijn deel van schapen en ossen, enzovoort, op die wijze. Maar zijn zonen en dochters waren allen gered, in de Heerlijkheid aan het wachten dat Job naar hen toe zou komen. O, tjonge! Dat is het alles waard, nietwaar? In orde.

³¹ Het boek Hebreëen. Paulus, volgens mij, Paulus die daar spreekt tot de Hebreëen en de wet van genade scheidt. En wij hadden . . . Misschien zullen wij even een paar verzen lezen, van—van de eerste verzen uit het 10e hoofdstuk. Dan zullen wij dus beginnen bij het 19e. Ik denk dat wij . . . Even kijken.

. . . de wet, hebbende een schaduw van de toekomstige goederen, niet het beeld zelf der zaken; kan met dezelfde offeranden, die . . . alle jaren gedurig opofferen, nimmermeer heiligen de—degenen, die daar toegaan.

³² Nu, ik denk, als wij dit eerste deel juist krijgen, dat Paulus aan hen probeert te zeggen dat de oude wetten een schaduw waren van de nieuwe dingen die zullen komen. Nu, zij, een schaduw is iets . . .

³³ Zou je naar de muur gaan, of hier langs, tegen de lichten, zou je ontdekken dat uw schaduw voor je uitgaat. Zou je in de

richting van het ondergaan van de zon gaan, zou jouw schaduw achter je zijn.

³⁴ Nu, let op: “Heel de wet hebbende een schaduw van de toekomstige goederen.” Zie, slechts een schaduw. Nu, onder de oude dispensatie probeerde Paulus te zeggen hoe zij besneden werden, de mannen, in het vlees, dat dit een type was van de besnijdenis van het hart, van de Heilige Geest in deze dag. Hoe dat zij de geboden daar in het verleden hielden, die op tafels van steen geschreven waren. In de laatste dagen heeft God gezegd dat Hij Hen zou schrijven op de vleselijke tafelen van ons hart.

³⁵ Nu, de enige manier dat zij daar in het verleden wisten dat het verkeerd was om . . . “Gij zult niet stelen.” Zij moesten het zien op het gebod. En de wet werd toegevoegd om—om verzoening te brengen. Want, als er geen wet is, wel . . . Als er—er geen wet is, is er geen zonde. Want als het niet verkeerd is . . .

³⁶ Als er in deze stad geen wet is die zegt dat u niet door het rood licht mag rijden, dat u dít niet mag doen; wel, als u voorbij een rood licht rijdt, hebt u niets verkeerd gedaan, want er is geen wet die het zegt.

³⁷ De wet dus bracht toorn, of bracht zonde in zicht. Zie, zij hadden geen . . . Zij deden al die dingen daar onder de . . . vóór de wet, en zij waren niet zondig want er was geen wet om te zeggen dat zij zonde waren. Maar toen de wet voortkwam, werd de wet toegevoegd totdat de volmaaktheid kwam.

³⁸ Nu, de mens heeft altijd getracht iets te vinden om zichzelf daardoor te redden. Hij doet vandaag nog steeds hetzelfde; hij is er gewoon niet mee opgehouden.

³⁹ In Indië, afgelopen week, kwamen er mensen die totaal blind waren, van naar de zon zitten kijken, om te proberen om vrede te vinden voor hun ziel. Sommigen van hen met hun vingernagels die doorgegroeid waren naar de achterkant van hun handen, op *die* manier, in een poging om vrede te vinden voor hun ziel. Vertelden dat zij nooit hun hand hadden neergelaten, en hadden het veertig jaar lang omhooggehouden, probeerden vrede te vinden. Anderen met voeten die bijna afgebrand waren, waarmee zij door hete kolen gelopen waren, om te proberen vrede te vinden, om hun goden te behagen. Hadden op glas gelegen, en het waren gewoon oude gebroken flessen en dingen, hadden op spijkerborden en van alles gelegen, in een poging om vrede te vinden. En er was geen vrede voor hen, omdat het allemaal afgoderij is. En wij hier in Amerika willen de straat niet oversteken om vrede voor onze ziel te vinden, naar de echte ware en levende God toe. Dat is juist. Maar, al die dingen, die heidense ideeën van de mens!

⁴⁰ Terug in de tijd dat God de wet naar beneden zond, en werd toegevoegd om ons te tonen dat deze dingen zonde waren. Maar,

nu, die wet kon zonde niet wegnemen. Het vergrootte de zonde alleen maar. Ziet u?

⁴¹ Want als er geen wet is die zegt dat u *dit* niet mag doen, wel, het is niet. . . Het is niet. . . Pleegt u of overtreedt u dat, dat. . . U kunt het niet overtreden, want er is geen wet om te overtreden.

⁴² Maar wanneer de wet van kracht wordt, dan wordt zonde bekendgemaakt. Dan waren zij. . . Zouden zij zeggen: "Gij zult niet stelen. Gij zult geen overspel plegen. Gij zult geen valse getuigenis afleggen." Al die dingen. Zij deden het voordien, maar het kon niet als zonde aangerekend worden, want er was geen wet tegen. Maar toen dan de wet binnenkwam, deed het de mens beseffen dat hij niet mag stelen, dat hij niet mag liegen, en hij. . . overspel niet mag plegen. En al de geboden vergroten slechts, maar toch heeft die wet zonde niet weggenomen. Het veroorzaakte slechts dat de mens wist dat het zonde was.

Dan, toen Christus kwam, kwam Christus om de zonde weg te nemen. Ziet u?

⁴³ Nu, het enige wat de wet deed, is dat zij wisten dat een onschuldig vervangmiddel voor de schuldige moest sterven. Die wet begon terug in de hof van Eden. En dan, nu zouden zij een schaap offeren, of stier, of iets, en het doden, het bloed over het altaar uitgieten, enzovoort; want het was de bedekking, of een vervangende offerande. Maar het kon nooit zonde wegnemen, omdat er niet voldoende kracht is in het leven van een dier om te verzoenen voor een menselijk leven, want het menselijk leven is groter dan een dierlijk leven.

⁴⁴ Nu, hier zijn wij, zitten hier, vanavond. Wij zijn waarschijnlijk Duitsers, Ieren, enzovoort, enkele kleurlingen. Zij, ongeacht of zij zwart, blank, geel, of welke kleur zij ook zijn, van één persoon kwam ieder van ons. Ziet u? Dat is wetenschappelijk bewezen, dat u naar het donkerste van Afrika kunt gaan en de—de zwartste man halen die u zou kunnen vinden, en als u ziek zou zijn, zou hij aan u een bloedtransfusie kunnen geven. Uw bloed is precies zoals het zijne. Of, u zou naar China kunnen gaan en de meest gele man halen die er in China is, en hij zou aan u een bloedtransfusie kunnen geven. Zie? Of, de meest bruine man die er in Indië is, zou aan u een bloedtransfusie kunnen geven. "God, door één bloed, maakte alle naties, alle volkeren." Maar er is geen dier in de wereld dat met het menselijk bloed vergeleken zou kunnen worden. Zie? Dierlijk bloed, elk van hen is verschillend. Maar menselijk bloed is allemaal hetzelfde.

⁴⁵ Nu, als dat niet het idee wegneemt van sommigen van deze mensen die spreken, en zij onderwijzen hier in de school, dat wij evolueerden van dierlijk leven. Als dat zo is, dan zou het dier de mens een bloedtransfusie kunnen geven. Maar het bloed, het menselijk leven, ligt hetzelfde. Maar het dierlijk leven, sommigen

van hen zijn als een slang, hij is koudbloedig; een vis, hij is koudbloedig; maar nu, een beer, eland, of hond, of paard, zij zijn een andere soort. Geen van beide, geen enkel van hen—geen enkel van hen zou onder elkaar bloed kunnen geven, want zij zijn allemaal verschillend. Maar het menselijk wezen is geheel hetzelfde.

⁴⁶ Dan door het offeren van dierlijk bloed, het was slechts een—een vervangmiddel onder de wet, tot Jezus kwam, Die niet geboren werd uit een man. Geen man op deze aarde was Zijn vader. Hij had een moeder, en de moeder was een maagd, de maagd Maria, een meisje van ongeveer achttien jaar. En de Heilige Geest overschaduwde haar, zijnde God de Vader Zelf, en heeft geschapen. Die Ene Zelf Die de wereld in het bestaan gesproken heeft, sprak gewoon.

⁴⁷ U weet, zondag, hoe wij erin kwamen. Wanneer God spreekt, moet het zo zijn. Er bestaat helemaal geen manier om er van weg te komen. God zegt: “Laat er zijn,” en het moet zijn. Niets . . . Het Woord Zelf! En het Woord was een gedachte. God, toen Hij . . . Voordat . . . Een woord is een uitdrukking van een gedachte. God dacht het in Zijn gedachten; sprak het in bestaan.

⁴⁸ En wij hebben geloof in ons hart, het geloof van God in ons hart, en kunnen het duidelijk zien. Het wordt een geloof, en dan spreken wij het, en het komt in bestaan, dezelfde zaak, want de gezindheid van Christus is in de mens. Dat is wat genezingen produceert, enzovoort. Wanneer u die perfecte openbaring krijgt, wat u gewoon doet, dan weet u hoe u moet wandelen. Dat is het, want dat is de Christelijke levenswandel.

Nu, maar het bloed van dieren nam de zonde niet weg.

⁴⁹ Dan wanneer Jezus kwam, Die God Zelf was, gemanifesteerd in vlees, Zijn Bloed was niet gelijk aan het bloed van een ander mens. Ieder van ons, iedere profeet, ieder groot man, was menselijk bloed. Maar deze Man had Goddelijk Bloed. God Zelf, schiep de Bloedcel.

⁵⁰ En de—de persoon, u, kwam uit één bloedcel, als u ooit ernaar kijkt onder een vergrootglas. Ik heb dat enkele weken geleden gedaan. En—en het fokken van dieren, opdat u . . . of vee, en tienduizenden van kiemen erin. En die kiemen, kleine bloedcellen, slaan toe, en in deze, in de gewone mens.

⁵¹ Maar in de . . . deze plaats, schiep God Zelf deze Bloedcel, helemaal zonder enige handeling van de mens. En daaruit kwam Zijn Eigen Zoon, Christus Jezus, in Wie God Zelf woonde, wat Hem Immanuël op aarde maakte. Dat is het beeld. Dat is wat u moet geloven om gered te worden. En dan is Jezus, vrijelijk, hoefde het niet doen, maar vrijelijk, met de liefde in Zijn hart voor Zijn medemens, is op Golgotha gestorven en heeft dat Bloed uitgegoten, met de zonden van de wereld op Hem, zodat Hij onze zonden naar Golgotha nam, op Zichzelf.

52 Nu, het is niet wat ik kan doen. Het is niet of ik goed ben of niet. Het is of Hij goed was. Ik kan nooit goed genoeg zijn om het te halen. U kunt niet goed genoeg zijn om het te halen. Als u het ooit haalt, zult u staan door de verdiensten van Jezus Christus. Ik zal dat gelijk aan u vertellen, want er is niets anders dat u kunt doen.

53 Maar God droeg al onze zonden op Hem over, en Hij stierf. En omdat Hij als een zondaar stierf, zegt de Bijbel: “Zijn ziel ging naar de hel.” Dat is juist. En toen Hij daar was, predikte Hij tot—tot degenen die in de gevangenis waren, die zich niet bekeerden in de lankmoedigheid van de dagen van Noach.

54 “Maar het was niet mogelijk dat Hij zou toelaten dat Zijn lichaam bederf zou zien, noch Zijn ziel in de hel zou laten.” En op de derde dag stond Hij op voor onze rechtvaardiging. Toonde aan ons, dat zoals ons geloof in Hem wordt beleden, en wij opnieuw wedergeboren zijn uit de Geest, dat net zo zeker als Hij uit het graf kwam, zullen wij ook in Zijn tweede Komst opstaan. O, wat een volmaakte hoop!

55 O, wanneer u de religies van de wereld ziet en hun bijgeloven, en dan onze redding en vaste hoop ziet, gebaseerd op een fundamenteel principe, zodat al de demonen van de hel het niet kunnen schudden. U kunt zien hoe ze schoonheid nabootsen. De Boeddha religie is een mooie religie, de Hindoe religie is een mooie religie, maar, broeder, ze zijn net zo Levenloos als het leven maar kan zijn.

56 Waar ligt Leven? Leven ligt in het Bloed. Bloed is het Leven. En dat is de enige Man die de juiste soort Bloed kon bloeden, omdat Hij Gods Eigen Bloed was. En Hij bloedde het Bloed dat u en mij heeft verlost. En onze redding ligt dus in Christus Jezus, wat Hij voor ons op Golgotha deed. Ongeacht hoe zwak wij worden, hoe immoreel wij worden; hoe bevuild wij worden, wanneer wij naar Golgotha kijken, met een onvervalst hart, en daar op Golgotha onze zonden belijden, maakt dat het vast. Dat is juist. Niet meer dan dat uw belijdenis van uw lippen kan uitgaan, voor God verplicht is u te antwoorden. Dat is juist. O, wanneer ik eraan denk!

57 O, geen wonder dat Paulus zei . . . ik stond daar onlangs in de kamer waar ze zijn hoofd hadden afgehakt en hem buiten in een goot hadden gegooid. Ik dacht . . . Net voordien zei hij: “Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning? Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.” Ziet u? Dat beëindigt het gewoon. O, dat is waar ik het graag over heb.

58 Luister, sommigen van jullie jongeren. Je mag jong zijn, en dat is misschien broos, zodat u het niet werkelijk opmerkt. Maar wacht even een poosje af, totdat u hier in het ziekenhuis ligt, de dokter u vertelt dat u twee dagen hebt om te leven, of twee uur.

Wacht nog een beetje af totdat dat hart dat ritme begint over te slaan, en u het langs uw mouw voelt opkomen. O, broeder, u zult dan met alles in u gaan zoeken. Wat zal heel het leven dan betekenen? Het is gedaan. Wacht totdat de haren op uw hoofd grijs beginnen te worden, en u beseft dat u ginds een eindeloze Eeuwigheid tegemoet gaat; en deze ziel die nu aan uw binnenkant leeft, begint los te breken gelijk een—gelijk een tand die getrokken wordt, trekt op die wijze van u weg om ergens naartoe te gaan waarvan u niet weet waar u naartoe gaat. U zou beter nu eraan denken en het nu vastmaken. Want u zou zo afgebroken kunnen worden, [Broeder Branham knipt met zijn vinger—Red.] op die manier, zonder zelfs een kans om u te bekeren. Dus, maak het nu in orde.

⁵⁹ Er is geen excuus voor het Amerikaanse volk. Die heidenen uit—uit Zuid-Afrika, en uit Indië, helemaal daar ginder, zullen in het Oordeel opstaan en dit geslacht veroordelen, omdat wij het Licht hebben, en Evangelie, en kerken, en zegeningen, en alles hier, en wij weigeren om Het te aanvaarden. Dat is waar de moeite ligt, vriend. Nu, ik zeg dat op een abrupte manier, want het is voor uw goed, ziet u, omdat u dat moet doen.

⁶⁰ Nu: “De wet hebbende een schaduw.” O, wanneer ik eraan denk: “De wet hebbende een schaduw van de toekomstige goederen!” Kijk naar wat de wet aanbood. Sla open in het volgende hoofdstuk, het 11de hoofdstuk van Hebreeën. Kijk naar wat Daniël onder de wet deed. Kijk naar wat Henoeh onder de wet deed. Kijk naar wat Mozes onder de wet deed. Dus, als hij slechts onder de schaduw van de verzoening leefde, wat behoort de Christelijke kerk vandaag te doen, met de werkelijkheid van de opstanding van de Heer Jezus Christus? Waar staan wij vanavond, vrienden?

⁶¹ Ik zeg het u, het zou ervoor moeten zorgen dat iedere Christen zijn wapenrusting aandoet. Daarzo staat er: “Doet aan de gehele wapenrusting Gods. En zorg er vooral voor om de borstplaat aan te doen, en de helm, en het schild, en al die dingen.” Paulus vergeleek het met een soldaat die naar de strijd gaat. En wanneer de verleidingen van de vijand naar binnen komen, doe uw schild omhoog, ga het buiten tegemoet.

⁶² Nu, als de wet dat kon produceren, wat behoort de werkelijkheid van het Bloed van Jezus Christus te doen! Wanneer een dode brief dat zal doen, wat behoort de opstandingskracht, en Macht, en Geest van de Heer Jezus Christus te produceren?

⁶³ Nu, wij behoren naar de kerk te komen met de hoogst mogelijke eerbied. Wij behoren de gemeente te betreden zoals echte heiligen van God. Er naartoe wandelen en onze positie innemen en onze gedachten op Christus houden. Wij behoren zo alles van de wereld te verzaken. En als u werkelijk wedergeboren bent. . . Dit zou nu een beetje kunnen snijden, maar, weet u, dit

is het huis van correctie. Als u waarlijk wedergeboren bent uit de Geest van God, is dat waar uw hart sowieso ligt. Dat is wat . . . Uw gedachten zijn daarginds verankerd. Ziet u? Als u ooit . . .

64 Jezus zei: “Hij die Mijn Woorden hoort, en Hem gelooft, Die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig Leven. Hij die Mijn Woorden hoort en gelooft!”

65 Nu, als u het juist gelooft! Als u het slechts met uw lippen belijdt, doet het niet veel goed. Maar vanuit uw hart, als u gelooft dat Jezus de Zoon van God is, kunt u niet hetzelfde leven leven dat u eens leefde. U kunt dat niet, als u ooit een echt zicht op Golgotha krijgt. Nu, als u slechts een lukraak pad volgt, bent u gewoon, u houdt uzelf gewoon voor de gek.

66 Maar wanneer u werkelijk een zicht krijgt van wat Jezus was! O, tjonge, hoe ik graag de Godheid zou willen prediken, de opperste Godheid van Jezus Christus! Als u ooit zou kunnen beseffen Wie Hij was en wat Hij voor u mannen en vrouwen heeft gedaan, zouden jullie harten binnenin u scheuren, en zou u bereid zijn om het vuil van de wereld weg te werpen om voor Hem te leven. O, hoe wonderbaar, en wat een Persoon dat Hij was! Zou u de minzaamheid beseffen van God Zelf, Zichzelf ontvouwend, neerdalend, totdat Hij in uw hart kon komen!

67 Toen God de Vader, in een vorm van een grote Wolk, over de kinderen Israëls hing; en toen Hij die ochtend op de berg neerkwam om de wet te schrijven; wel, als zelfs een dier de berg aanraakte, moest hij met een pijl doorstoken worden. Slechts door heiliging heeft Hij Mozes omhoog gebracht. Zette Aäron helemaal beneden aan de voet van de berg, om toe te kijken en op wacht te staan opdat niets . . . En toen die Vuurkolom op die berg neerdaalde, barstte de bliksem los, en de donderslagen rolden, de donkerheid kwam neer. Toen Jehova God, de Schepper van heel de Eeuwigheid, op de top van een berg die Hij had geschapen, Zelf erop neerdaalde, de dikte van de wolken aan het losbarsten vanwege bliksem, het schudden van de aarde! Tot die Israëlieten die daar ginder buiten in de kamp stonden, met een bloedend offer rondom hen heen, zeiden: “Laat Mozes spreken, en niet God, tenzij wij sterven.” Denk eraan.

68 Datzelfde Almachtige, grote Wezen vernederde Zichzelf en ontvouwde Zichzelf en kwam in een lichaam van vlees dat iedere mens met zijn handen kon aanraken. Wat is Hij aan het doen? Zijn weg aan het opeisen en probeert in de mens te komen. Toen ging Hij nadien Zijn Eigen Bloed offeren, aangezien geen ander bloed voldeed! Geen wonder dat Hij de onbetaalbare prijs van de Hemel was! Geen wonder dat Hij de Koning van alle koningen was! Toen Hij ont- . . . Zichzelf ontvouwde en neerkwam en Zichzelf in de handen van de zondevolle mens onderwierp, om geslagen te worden, en bespuwd te worden, en verbrijzeld, en aan het kruis hing, en stierf. Toen Hij daar stond, zei iemand . . .

Toen Hij zei: “Ik zou Mijn Vader kunnen roepen, en Hij zou naar Mij tien legioenen van Engelen sturen. Maar Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld.”

⁶⁹ En daar zeiden die menigten: “Weg met Hem! Weg met Hem!”

⁷⁰ Waarom draaide Hij Zich niet om en zei niet: “Weg met jullie”? Hier is de reden dat Hij het niet kon, vrienden. Kijk ernaar. Dat waren Zijn Eigen kinderen. Om eraan te denken hoe een man zijn kinderen het uitroepen om hun papa’s bloed. Zouden mijn kinderen om mijn bloed in oproer zijn, zou er niets anders zijn dat ik zou kunnen zeggen dan: “Neem mij.” Als—als Hij had geweigerd om het te doen, had Hij Zijn kind verloren; uitgerekend Zijn schepping, Zijn menselijke wezens. En zij waren degenen die het uitriepen om Zijn Bloed. Zou u zich kunnen voorstellen hoe de kinderen het uitriepen om hun Vaders Bloed? Dat is de reden dat Hij niet neen kon zeggen. Als Hij neen had gezegd, waren ze verloren. Ik zou vrijelijk voor mijn kinderen sterven, en iedere vader zou dat doen. Kijk naar wat Hij was, Zijn Eigen kinderen riepen het uit om Zijn Bloed.

⁷¹ En de gerechtigheid van de wet vereiste Bloed. En het bloed van schapen zou het niet doen, het bloed van geiten zou het niet doen, het bloed van vee zou het niet doen, maar het Bloed van God Zelf moest het doen. En God werd vlees gemaakt, leefde hier op aarde. Die grote donderende Persoon bovenop de Berg Sinaï was hier toen in vlees.

⁷² Toen reinigde Hij de weg zodat Hij kon komen en in uw hart leven. En diezelfde Geest nu, die van de Berg Sinaï donderde, leeft in het menselijk hart. Wat wonderbaarlijk! Tjonge, dat, dat zou elk hart moeten doen opspringen, en als—als je eraan denkt.

⁷³ Nu, om snel verder te gaan, Paulus ging verder, naar het 5de en 6de vers hier. Wij proberen tot het 19de te komen, zodat wij op kunnen schieten. Het ne- . . . Het 5de en 6de en verder naar beneden sprak hij erover hoe de wet een voorafschaduwing is. Hoe dat in het Oude Testament. . . Wij namen het onlangs door. O, enkele maanden geleden was het, in de zondagschool.

⁷⁴ De mens is onder de zonde; stel dat hij overspel had gepleegd, of dat hij gestolen had, of de Sabbat had gebroken, of een ander gebod. Dan moest hij een lam halen, en hij moest dit lam bij de oudsten brengen, en ze moesten dat lam onderzoeken. Het lam moest smetteloos zijn, moest geen enkele vlek vertonen. Kijk hier naar de betekenis. Het lam moest onschuldig zijn, voor een schuldige persoon. Amen. Ik hoop dat u het ziet. Tjonge!

⁷⁵ Ik herinner mij een klein verhaal. Ik weet het niet of ik het u ooit verteld heb of niet. Het is slechts een klein fictief verhaal, zoiets. De . . . Onder de wet, als het oude moeder paard een klein veulen kreeg, en hij was een muilezel, weet u, en zijn oren stonden naar beneden, en zijn knieën tegen elkaar, en, o,

wat een scheelziende en verschrikkelijk uitziende muilezel. Wel, die muilezel, zou hij naar zichzelf kunnen kijken, zou hij zeggen: "O, tjonge! Wanneer de eigenaar komt, zal hij mij doden, want ik. . . Hij zou mij niet voeden. Ik ben niet waardig om te leven. Kijk naar mij, wat een verschrikkelijk-uitziende puinhoop dat ik ben!"

⁷⁶ Maar als de moeder terug kon spreken naar de kleine kerel, zou zij zeggen: "Wacht even, lieverd! Je kunt leven, want je bent mijn eerstgeborene, en je hebt een geboorterecht. Nu, wanneer de meester naar buiten komt en je in jouw hele toestand ziet, moet hij teruggaan en een lam halen zonder enig gebrek, en het slachten, zodat die kreupel-uitziende muilezel mag leven." Ziet u, de priester zag de muilezel nooit; hij zag het lam. Het maakte niet uit of de muilezel perfect was; het moest een perfect lam zijn.

⁷⁷ O, ik hoop dat u het ziet. Het maakt niet uit of u goed genoeg bent om een Christen te zijn of niet. Het is of Hij goed genoeg was. Als God Hem aanvaardde, en Zijn Bloed een verzoening maakt, ziet God u niet; Hij ziet het Lam. O, tjonge!

⁷⁸ Dan zou die kleine muilezel zijn staart in de lucht kunnen steken en blazen en springen en over het veld rondrennen, een goede tijd hebben. Hij zal gaan leven. Maar één die volmaakt was moest sterven voor de onvolmaakte.

⁷⁹ Dat was ik, William Branham; waardeloos, niet geschikt om te leven; waardig om naar de hel te gaan; geboren in een zondig gezin, opgegroeid als een zondaar; helemaal nergens goed voor, niet één stukje degelijkheid in mij. Jazeker. Maar op een dag aanvaardde ik het! Halleluja! Toen God op Christus neerkeek, en Christus mijn plaats innam, dan ziet God mij niet; Hij ziet de Volmaakte. Dan, zolang als ik hierbinnen ben, in Hem, dan ben ik vervolmaakt; niet in mijzelf. In Hem; niet mijn volmaaktheid! Ik heb er geen; u hebt er geen. Maar het is Zijn volmaaktheid.

⁸⁰ Daarom maakte Jezus geen fout toen Hij zei: "Weest gij dan volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is." En hoe kon een menselijk wezen volmaakt zijn? Hij kon volmaakt zijn door Zijn volmaakte geloof, rustend in Hem, zeggend: "Hij betaalde de prijs voor mij."

Jezus heeft alles betaald,
Aan Hem heb ik alles ontleend;
De zonde had een bloedrode vlek
achtergelaten,
Hij waste het wit als sneeuw.

⁸¹ Tjonge, dat maakt ons allen juichende methodist, (nietwaar?) wanneer u daaraan denkt! U. . . Ik geloof erin. Ik geloof in een ouderwetse ervaring van juichen. Ja, meneer. Als de kinderen de juiste soort vitaminen krijgen, voelen ze zich altijd goed, weet u. U weet wat ik bedoel. Wij hebben wat geestelijke vitaminen

nodig in de kerken vandaag. Vindt u niet? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.]

⁸² Doet mij denken aan een boer, op een keer. Hij had een kleine oude . . . De ene boer, hij had een—een schuur, en hij had al de goede landbouwwerktuigen waarmee hij—hij—hij kon cultiveren op de boerderij, tractoren en van alles. Maar hij was te lui om zijn land te cultiveren, dus hij—hij liet het gewoon toe dat onkruid overal opkwam op zijn boerderij. En toen de herfst kwam, het enigste wat er te doen viel, was zijn onkruid snoeien en het in zijn schuur zetten.

⁸³ En er was een andere boer, hij had niet zo een fijn uitziende schuur, maar hij had . . . Hij was een slimme man. En hij ging naar buiten en hij was ijverig. En hij werkte, want hij wilde zijn vee voeren. En hij oogstte wat goede klaver en luzerne en hij zette het in de schuur.

⁸⁴ Op beide boerderijen werd er een klein kalf geboren, iedere jaar, deze jaar. En wanneer, het kleine kalf daar in de andere schuur, hij moest met onkruid gevoed worden, maar hij had een heel mooie schuur. En het andere kleine kalf had niet zo een fijne schuur, maar hij had iets om te eten.

⁸⁵ Dat doet mij denken aan enige van deze kleine oude kerken, kijkt naar zijn heel grote, hoge, verrezen plaatsen, weet u, met een duizend dollar pijporgels, duizenden, bedoelde ik, en luxueuze zitplaatsen en alles dusdanig. Maar is er iets om te eten? Dat is de volgende zaak.

⁸⁶ U komt ergens in een oude zendingspost, weet u, en u vindt daar misschien heel veel, weet u, van die geestelijke vitaminen. God heeft die voor u, om uw geest omhoog te brengen, om u wat op te pepen. Dat is het prediken van het Evangelie. Halleluja! Als dat de gemeente niet wat oppept, is er niets dat het kan doen. "Geloof komt door het horen, het horen van het Woord."

⁸⁷ Wanneer ik hoor dat Jezus voor mij stierf, zeg ik: "Dat maakt het vast. Glorie aan God! Ik ben nu veilig want ik ben in Hem." Hij aanvaardde mij. Dat is juist. Hij koos mij. Hij koos u. Ieder van jullie hier, die een Christen is, Jezus koos u. Het behoort tot u. In orde. Hij nam u.

⁸⁸ Dit kleine kalf, een van hen, rolde over, was in deze heel grote fijne schuur geweest, en veertienkaraats rekken, weet u, en stallen en allerlei. Toen hij naar buiten kwam, de arme kleine kerel kon amper naar buiten lopen, weet u. Hij was zo armzalig; door heel de winter dat onkruid te eten. Dus, de andere . . . Hij kwam buiten in de koer van de schuur, weet u, en de warme wind waaide, en bijna . . . de wind heeft hem bijna omvergewaaid; hij was zo armzalig.

⁸⁹ En daar aan de andere kant liet deze boer zijn kleine oude kalf naar buiten komen, en, o, hij was helemaal vet en rond, weet u. Tjonge, hij was in goede conditie. Toen hij daar buiten kwam,

begon hij gewoon op en neer te springen, danste helemaal rond, weet u, had voor zichzelf een goede, grote pinkstersamenkomst, gewoon daar aan het rondspringen.

⁹⁰ Weet u wat dat kleine kalf deed? De ene daar in de grote schuur, had al die grote dingen, weet u. Hij keek neer, stak zijn kleine oog door de kier en zei: "Tsk, tsch, tsch, tsch! Zulk fanatisme! Zulk fanatisme!"

⁹¹ Die kleine kerel voelde zich goed, geen wonder dat hij kon springen. Hij was vetgemest. Hij voelde zich goed.

⁹² Dat is hoe het is wanneer een mens werkelijk zijn geestelijke vitamines krijgt. Het huis van God, kwam daar, en zijn ziel voedde zich op het Woord van God, waardoor hij weet waar hij staat. Al zijn oude bijgeloven vliegen weg. En het aanbidden van de duivel en al het andere, het wordt gewoon weggedreven, wanneer u ziet dat Jezus Christus in mijn plaats stierf, mijn plaats innam daar op Golgotha. Reine, Goddelijke liefde komt daar. Het doet mij mezelf misdragen volgens de wereld, zo af en toe. Ik voel mij gewoon zo goed erover, omdat ik gewoon dik en propvol vitamines wordt, dat is wat het is, deze goede oude vitamines *Hier*.

⁹³ Nu, Paulus zei, wanneer de aanbidder komt en hij brengt de kleine. . . Als hij verkeerd had gedaan, kwam hij met dit kleine lam. Nu, de Hoge priester onderzocht het, dat deed de priester, en zag dat er niets verkeerd was bij het lam. Controleerde hem, om te zien of het in orde was, en, als het zo was, dan legde hij het kleine lam neer op het altaar.

⁹⁴ En hier kwam de man die verkeerd had gedaan, hij zei: "Nu, ik heb gestolen. En ik weet nu dat ik aan de dood ben onderworpen, omdat ik verkeerd heb gedaan. God zou niet willen dat ik steel; Zijn gebod zegt niet doen. Ik ga nu mijn handen op dit kleine lam leggen. En Gods geboden hier zegt: 'U zult niet stelen,' en ik heb gestolen. Dus ben ik. . . Ik weet dat ik behoor te sterven. Iets moet zich voor mijn zonde verantwoorden, omdat ik gestolen heb. En God zei, de dag dat ik ervan eet, die dag zal ik sterven. Dus, ik heb gestolen. En God zei: 'Steelt u, moet u ervoor sterven.' Dus eiste Hij, als ik niet wilde sterven, dat ik het lam moest brengen. Dus leg ik het lam hier neer, en ik plaats mijn handen op het hoofd van de kleine kerel en hij blaas gewoon en gaat tekeer. En ik zeg: 'Here God, het spijt me dat ik heb gestolen. Ik belijd het en beloof het aan U dat ik niet meer zal stelen, als U mij nu slechts aan zal nemen. En voor mijn offer, en voor mijn dood, zal dit kleine lam in mijn plaats gaan sterven.'"

⁹⁵ Dan nemen ze de grote haak en zetten het onder zijn kleine keel, en snijden het op die manier; houden hem omhoog op deze manier, en de kleine kerel aan het blaten en blaten. De wol vliegt weg, helemaal bloedig op zo'n manier. En zijn arme kleine mond,

en hij blaas en blaas en blaas. En het eerste dat u weet, al zijn bloed loopt eruit weg, en hij buigt zijn kleine hoofd. Dat is het eind ervan.

⁹⁶ Dan, de man, het wordt hier neergeschreven op een verslag, het wordt daar geplaatst aan de zijde van de ark, op deze manier, dat die man een belijdenis heeft gemaakt. Als hij het een tweede keer doet, op een jaar, moet hij hoe dan ook sterven; moet hij met het lam sterven.

⁹⁷ Nu, dat was het Oude Testament. Hij ging weer rechtstreeks naar buiten, zodra hij zijn belijdenis had gemaakt, ging hij regelrecht naar buiten. En misschien had hij overspel gepleegd. Misschien had hij iets verkeerd gedaan, nog veel meer . . . ? . . . Toen hij weer vandaar naar buiten ging . . . Misschien had hij een man doodgeslagen. Missch . . . Toen hij weer naar buiten ging, hoe dan ook, ging hij met hetzelfde in zijn hart, zoals toen hij naar binnen ging. Er is geen verandering in hem; alleen had hij, door de wet, de letter van de wet, aan de vereiste beantwoord. Nu, dat kon niet maken dat, kon zijn hart niet doen veranderen. Het enige dat hij wist, het “was verkeerd,” omdat hij het in de wet las, en het lam stierf in zijn plaats. Nu, toen Jezus kwam, zie, het Bloed van Christus . . . Zie, welk type bloed was het dat bloedde? Het bloed van een dier. Dierenleven, voor een menselijk leven, het kan gewoon zonde niet wegnemen; kan dat niet!

⁹⁸ Nu toen Jezus kwam, was het niet alleen het leven van een mens, maar het was Gods Eigen Leven, Zichzelf. Dat was wat in Zijn Bloed was.

⁹⁹ Nu, wij zien dat wij verkeerd doen: “O, ik heb verkeerd gedaan. Ik heb gezondigd. Ik—ik heb verkeerd geleefd. Ik heb verkeerd gedaan.” Nu kom ik naar het altaar. Door geloof zie ik het Offer; ik leg mijn handen op Jezus’ hoofd. Ik zeg: “Dierbare God, ik weet dat mijn . . . ik een zondaar ben, en het loon van de zonde is de dood. En als ik verkeerd doe, moet ik sterven. En als ik sterf, kan ik niet in Uw Tegenwoordigheid komen, ik zal gestraft worden in kwelling voor immer en immer. Dus, ik ben verkeerd, Vader. En ik wil in orde zijn, en ik wil niet op deze manier sterven.” Dus, ik leg mijn handen op Zijn hoofd, en Zijn leven werd genomen voor mijn leven. Maar het goede ervan is, wanneer ik wegga van het altaar, ga ik weg met een veranderd hart. Ziet u?

¹⁰⁰ De eerste man ging weg, onder de wet, onder het bloed van een dier. Het kon zijn hart niet veranderen, omdat een dierenleven niet kan worden vergeleken met een menselijk leven. Het dier kan de mens geen bloed geven. Ziet u? Het dier kan het niet doen, want zijn leven is een ander leven. En een dier heeft een leven, maar geen ziel. Een dier is een levend wezen, maar geen ziel.

101 Maar God plaatste een ziel op de mens. Dus dan, mijn ziel . . . Wat is de ziel? De natuur van de geest.

102 En toen de ziel van Christus werd gelaten, niet in de hel gelaten, maar werd opgenomen; door het Bloed, het uitgieten van Zijn Bloed, toen God Hem naar Golgotha nam. Het mengde Zijn Bloed daarginds op het kruis; en toen hij daar stond, Zijn hoofd heen en weer draaiend, de kronen rondom Zijn hoofd, op deze manier, met doornen, het Bloed langs Zijn gezicht naar beneden lopend, weg druppelend van op Zijn haarlokken, op Zijn schouders neer, uitroepend in onbekende tongen: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" Daar is het Lam. Dat is Degene.

103 Dat is de Onschuldige die stierf; opdat ik, de onwaardige, in orde kon worden gebracht, zodat ik een recht tot Leven mocht hebben. Dat is de onwaardige—onwaardige . . . u bent de onwaardige waarvoor dat Lam gestorven is. Nu komt u hier naar voren en legt uw handen op Hem, ziet u, en maakt uw belijdenis, en God geeft u antwoord met de Heilige Geest, als een bevestiging dat Hij u heeft aanvaard.

. . . met één offer (hier is het), met één offer heeft Hij voor altijd volmaakt . . .

104 Daar hebt u het. Want de aanbidder die elk jaar komt, ging voortdurend, ongeveer ieder jaar ging hij terug; en je moest het volgend jaar komen, hetzelfde verlangen in zijn hart. Maar toen Hij één Offer maakte, door Hemzelf, iedere zonde, ieder verlangen naar zonde en alles werd weggenomen van de man zijn hart. En hij staat volmaakt in het zicht van God, niet door wat hij heeft gedaan, maar door wat Jezus voor hem deed. En hij aanvaardde de Offer van de Heer Jezus Christus. O, wat een wonderbaarlijke iets, vriend!

105 Nu, "Daar wij dan . . ." Nu het 19de vers. Wij hebben ongeveer twintig minuten, laten wij het allemaal in de Schriften steken nu. Nu, het 19de vers.

Daar wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,

106 Luister, hier staat het: "Nu, om nu in te gaan in de Heiligste Ruimte." Er is een heilige ruimte, vervolgens de Allerheiligste Ruimte. "Heiligste der heiligen," werd het genoemd. De Hogepriester ging er een keer per jaar binnen. En toen hij dat deed, het eerste wat hij moest doen, was zichzelf te besprenkelen. De ark was achteraan achter het gordijn.

107 En de hogepriester moest gezalfd worden met het parfum dat gemaakt werd van de roos van Saron. Geen ander parfum kon voldoen. Weet u dat Jezus de Roos van Saron werd genoemd? Wat is een roos? Waar komt parfum vandaan? Van de roos. Waar komt . . .

108 Jezus werd de Lelie der valleien genoemd. Is dat juist? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

109 Weet iemand waar opium vandaan komt? Van een lelie. De opium wordt uit de lelie gehaald. En wat wordt opium verondersteld te doen? Opium verzacht pijn. Wanneer mensen ziek zijn en zo enorm lijden, hun verstand verliezen, krankzinnig worden, geven ze hun een dosis opium, en dat brengt rust teweeg. Ze worden stil. Dat is in het natuurlijke.

110 Jezus, in het geestelijke, is de Lelie der valleien. En wanneer u tot zo een plaats komt dat u uzelf niet meer kunt uitstaan en het leven niets voor u betekent, heeft God een dosis opium voor u, van de Lelie der valleien, die al u moeiten verzacht, ze zijn allen weggegaan. U hoeft niet dronken te worden met whisky om uw problemen te verzachten; ze komen onmiddellijk weer terug. Maar kom en haal wat—wat opium te drinken van de Lelie der valleien en ze worden voor altijd beëindigd.

111 Laat komen, laat gaan, wat er ook gebeurt; als u leeft, als u sterft, als u dit bent, of dat, of anders wat; niets scheidt u van de liefde Gods die in Christus Jezus is. Aan Christenen wordt niet een bloemenbed van gemak beloofd, maar aan hen wordt genoeg genade beloofd voor iedere nood die ze hebben. Amen. Wel, ik geloof dat ik mij nu religieus voel. Denk eraan! Jazeker. Want, wanneer ik vermoeid begin te worden, en mij begin af te vragen, kijk ik hiernaartoe en ik zie dit gebeuren, dat gebeuren, maar ik denk: “Wacht even. Tjongejonge!” Zie? Daar is de Lelie der valleien.

112 Nu, wat doet de geur? Een geur, vrouwen doen parfum op zich voor een aangename geur. En mannen doen soms aftershave spul op zich, op die manier; zodat geuren, vieze geuren, van u weggenomen worden. Wanneer u in de omgeving van iemand loopt met lichamelijke geuren of met anders wat, parfums zijn er om die geur weg te nemen; zodat u, in de nabijheid van die persoon, dat u niet vies bent. Het is onverdraaglijk. Dat is waarvoor parfums of. . . Zeep heeft geuren erin. En u wast zich met zeep, of talkpoeders, of wat dan ook, dat is waarvoor ze gebruikt worden.

113 Nu, let op. Amen. Ik voel mij gewoon goed. Kijk. Jezus zei. . . Ziet u, Hij was de Roos van Saron, en Hij werd aan God geofferd als een welriekende geur. En deze. . . En wanneer wij dan onverdraaglijk worden voor God, en zo, excuseer de uitdrukking, zo stinkend, ziet u, dat onze—onze zonden en zo slecht zijn en zo vuil, dan komen wij naar Golgotha en waar. . .

114 Een lelie, of welke bloem ook, voordat parfum gemaakt kan worden. . . U neemt een bloem, het is mooi; een grote ochtendlelie, of een roos. De roos van Saron is een mooie bloem. Terwijl het leeft, is het mooi. Maar om de geur eruit te krijgen,

om een parfum te hebben, moet het verbrijzeld worden. En ze verpletteren het en persen het parfum eruit.

115 Ziet u, Christus, toen Hij hier was op aarde, was Hij mooi. Hij genas de zieken. Hij deed de doden opstaan. Zijn leven werd nooit geëvenaard. Hij was mooi. Maar om u te maken zoals Hij het was. . . Toen God neerkeek, zei Hij: "Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb." Zei: "Uw offeranden zijn een stank geworden in Mijn neus, maar Deze is in Wie Ik Mijn welbehagen heb." Nu, Hij was welbehaaglijk.

116 En om ons voor God welbehaaglijk te maken, moest Hij op Golgotha verbrijzeld worden, en de zonde van deze wereld moest het leven uit hem verbrijzelen, vanuit Hem. En Hij stierf, de zonden van de wereld dragend, opdat wij gezalfd mogen worden met de Roos van Saron. Hij was de Lelie der Valleien. "Hij werd verwond om onze overtredingen," een welriekende geur. "Door Zijn striemen is ons genezing geworden," de Lelie der Valleien die ons de opium geeft, om onze ziekten en pijn te verzachten. Wat een wonderbaar beeld!

117 Nu, de Hogepriester, voor hij kon binnengaan in dat Allerheiligste, ten eerste moest hij een bepaald gemaakt kleed aan hebben. Het kon niet door wie dan ook gemaakt worden; het moest door een heilige hand gemaakt worden. Dat toonde aan dat onze klederen. . .

118 Hier is het! Ik. . . kwam toen toevallig tot mij. Broeder, als u alleen een kerkkleed draagt, zou u beter van dat ding afraken; u kunt niet achter het Allerheiligste gaan. Het kleed dat de hogepriester daar binnen droeg, moest gemaakt worden uit. . . door een heilige hand, geselecteerde goederen, amen, verordineerd door God. Daar is het. Als u dus tot een kerk togetreden bent en denkt dat u in orde bent, hebt u het verkeerd. Ziet u? Het moet een door God geselecteerd kleed zijn. En onze eigengerechtigde voddren zullen in Zijn Tegenwoordigheid niet standhouden. Er is de Heilige Geest voor nodig, die het kleed van God is dat de gelovige aankleedt om achter het Heilige der Heiligen te gaan. O, dat is goed. Ik hou daarvan. Dat was een nieuwe. Heb voordien nooit zo een geslikt, maar, dat is het, slechts die soort, dat is de echte vitamine. Ziet u? Er is de—de Heilige Geest voor nodig!

119 Kijk in de gelijkenis van. . . Ging naar het bruiloftsmaal, en iedereen op het bruiloftsmaal moest een bepaald kleed aan hebben. En hij ontmoette een man daar die dat soort kleed niet aan had. En hij zei: "Vriend, wat doet u hier? Hoe kwam u binnen?" Nu, zie, als u de gelijkenis kent. In het Oosten daar, in het oosterse land, wanneer zij een bruiloft houden, tot op vandaag, moet de bruidegom gelijk wie hij wil uitnodigen.

120 En God kan. . . “Niemand kan tot God komen, of tot Christus komen, tenzij God hem eerst roept.” Zie, het is uitverkiezing van God. Nu, let aandachtig op.

121 En de bruidegom dan, als hij de uitnodiging heeft gegeven, moet hij voor de klederen zorgen. En geen mens. . . Want, hij nodigt armen uit, hij nodigt rijken uit. Maar om te maken dat iedereen er hetzelfde uitziet, moet hij, de arme, hetzelfde soort kleet aan hebben, als wat de rijken hebben. Snapt u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

122 Nu, wanneer God een arme man de Heilige Geest geeft, is het dezelfde Heilige Geest die Hij aan de rijke man geeft. Ziet u, zij moeten allemaal hetzelfde zijn. Zodat wanneer zij in de Tegenwoordigheid van God komen, niemand kan zeggen: “Ik ben beter gekleed,” omdat het hetzelfde Bloed is, dezelfde genade, dezelfde Heilige Geest, die u op dezelfde wijze doet handelen. De rijke en de arme moeten op hetzelfde wijze komen. Dat is precies de gelijkenis. Merk op.

123 En dan, wanneer ze met hun uitnodiging komen, ze. . . De klederen werden bij de deur uitgedeeld. De man die daar stond; hij toonde zijn uitnodiging, dat hij was gekomen en hij presenteert het. Ze doen het in Indië, nu nog. En dus, ze komen binnen naar de bruiloft. De portier staat daar aan de deur, de huisman, en je geeft je uitnodiging. “Ja, meneer.” Ze gaan naar achteren, halen een kleet, gewoon een kleet, en zetten het op hem. Hij loopt naar binnen. Dat toont aan dat hij officieel werd uitgenodigd, dat hij officieel werd aanvaard, en nu is hij een lid. Amen. Daar hebt u het.

124 Nu, God de Vader, de Heilige Geest, gaat uit en geeft u een uitnodiging voor het Bruiloftsmaal. Ziet u? Nu, het is aan de Bruidegom, dan, om de klederen te voorzien. En Hij deed het, door Zijn eigen Leven, door het uitgieten van de Heilige Geest. En u komt aan de deur, amen, met uw uitnodiging. Jezus zei: “Ik ben de deur van de schaapskooi.” En wanneer u komt door Jezus’ Naam ontvangt u de doop van de Heilige Geest. Is dat juist? Ontvangt de Heilige Geest, dan komt u naar binnen, en u wordt een lid, een lid van de familie van God. Een lid!

125 “U zegt: ‘Een lid?’ Zeker. “Zal ik een dienstknecht worden?” Nee, dat wordt u niet.

126 U wordt een lid. U bent geen dienstknechten. U bent zonen en dochters. “Wij zijn nu zonen en dochters van God,” een lid van Gods familie. Tjongejonge! Ik zou in een keet mogen wonen, maar ik ben het Koninklijk Bloed. Daar hebt u het. “Een lid van het huishouden van God.” Dat is de Schrift. Dat is wat de Schrift zegt. “Welke liefde heeft de Vader ons gegeven, ziet u, dat wij de zonen Gods genoemd zouden worden!” O, tjonge! Daar zijn ze, het lidmaatschap.

127 Nu, de hogepriester, gezalfd zijnde, om binnen te gaan, moest hij het bloed van een dier met hem meenemen, anders zou hij sterven.

128 En nog iets, over zijn kleed. Wist u, aan het einde van dat kleed, wist u ooit wat er aan het eind ervan was? Hij had iets aan het eind ervan. En ieder . . . Het was een kleine ding die naar beneden hingen, aan het eind van de rand van zijn kleed, en het was een granaatappel en een bel, en een granaatappel en een bel.

129 En hij moest op een bepaalde manier lopen toen hij naar binnen ging. Hij kon het niet op welke manier dan ook doen. Hij moest op een bepaalde manier lopen. Want, iedere keer dat hij een stap nam, moesten die bellen spelen en tegen de granaatappels slaan: "Heilig, heilig, heilig voor de Heer." Dan hoorde de Heer hem toen hij naderde. Amen. Halleluja!

130 Daar is het. God hoort u als u op Gods voorziene wijze komt als u nadert, want u komt, roepend vanuit uw hart: "Heilig, heilig, heilig, Heer God Almachtig." Daar treedt u naar binnen, dus, wanneer u komt en naar de Heilige Geest zoekt. Ziet u? "Heilig, heilig, heilig, Here God Almachtig."

131 En dan, de samenkomst, de enige wijze dat ze wisten . . . Nu, als u daar binnen ging, niet precies op die wijze gekleed, zou hij sterven in de—in de deur. Hij zou nooit meer naar buiten komen. Hij stierf daarbinnen, als hij niet naar binnen ging, gekleed en gezalfd om naar binnen te gaan. Nu . . . de enige wijze dat de samenkomst wist of hij in orde was of niet. O, tjonge! De enige wijze dat de wachtende samenkomst wist of de hogepriester in orde was of niet, was dat ze het geluid van die bellen hoorden. Er was een geluid daar binnen, en dat is de wijze dat ze wisten of hij in orde was of niet.

132 Ik vraag mij af of datzelfde vandaag werkt. Als u langs een kerk gaat, en alles is gewoon dood en stil, ik weet het niet. Maar hij maakt een geluid, weet u, hij laat de mensen weten dat God nog steeds op de Troon is, God beantwoordt gebed, mensen hebben nog steeds de Heilige Geest; roepen de lofprijzingen van God, geven God de glorie, maken heel veel lawaai. De samenkomst zegt: "Wel, hij moet ergens hier in de buurt zijn. Dit is een levende plaats." Wanneer wij in het Allerheiligste gaan en beweren Christenen te zijn, moet er wat geluid gemaakt worden. Ik bedoel niet enige, een heleboel onzin. Ik bedoel een echt, waarachtig geluid. Dat is juist. Nu, let op hier.

Daar wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,

Op een verse en levende weg, niet de oude wet, terwijl hij verzoend heeft voor de . . . door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees;

En daar wij hebben een grote Priester over het huis Gods;

Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart en met volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van . . . kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water.

Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vasthouden; (want Die het beloofd heeft, is getrouw);

133 Dat neemt het gewoon helemaal weg. O, tjonge! Ik hou hiervan, maar ik denk dat wij moeten sluiten. Maar, wanneer wij binnenwandelen voor God, laten wij niet gaan en zeggen: “Wel, nu, ik vraag mij gewoon af of alles wel in orde is. Ik—ik . . .” Bent u een Christen? “Wel, ik—ik hoop dat ik het ben.” Dat is niet de manier om te komen.

134 Broeder, geloof het verhaal! Aanvaard het en word wedergeboren. Kom dan naar voren met rein geloof, dit wetend, dat God het heeft beloofd, en God kan niet liegen. “God beloofde mij Eeuwig Leven, als ik op Zijn Zoon, Jezus Christus, geloofde. Ik geloofde het; en Hij gaf mij Eeuwig Leven.”

135 Ik heb veel fouten gemaakt, maak ze nog steeds, zal ze altijd maken. Maar wanneer ik ze maak, vertelt de Heilige Geest mij dat het verkeerd is. Dan bekeer ik mij gelijk: “Heer, vergeef mij. Wilde het niet doen. Helpt U mij nu.” En ik wandel gewoon verder, net zo. Want zodra het uitgegaan is van mijn lippen: “Als wij onze zonden belijden: Hij is rechtvaardig om ze te vergeven.” Is dat juist? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Halleluja!

136 Zegt de duivel: “Weet u wat? Ik zal het u vertellen. U behoorde een bepaalde iets te gaan doen. U hebt het niet gedaan. Uh-huh, u zondigde, nietwaar?”

Zeg ik: “Ik beleed het.”

“Wel, ik zal het je vertellen . . .”

137 “Nee, spreek mij niet aan. Nee, meneer. Ik heb volmaakt geloof in Hem Die mij vertelde dat als ik mijn foute dingen zou belijden, Hij mij zou vergeven. Dus, ik belijd het. Ga gewoon van mij weg. Ik geef toch niets om u, dus blijf gewoon weggaan.”

138 Wandel stoutmoedig, er regelrecht in. Als de dood daar ligt, dat maakt niet uit, ga er recht op af, met een volmaakt geloof, want God heeft beloofd dat Hij “u zou doen opstaan in de laatste dagen.” Ja, meneer.

139 Zoals ik u vertelde; ’k weet niet of ik het u wel of niet heb verteld. Hier, enkele dagen geleden, voordat ik overzee ging, stond ik, en Gene en ik deden bijna zoals jullie zeiden. Ik probeerde te wat, een haar te kammen dat ik nog over had. Mijn vrouw keek mij aan. Zij zei: “Lieverd! Hmm!” Zij zei: “Je kunt maar beter een van die haarstukken dragen die ze je daar in Californië gaven.”

140 Ik zei: “Lieverd, ik hou er echt van, maar ik schaam mij om dat te doen.”

141 Zij zei: “Wel, Bill, je neemt echt je . . . Je bent echt je haar kwijt, nietwaar?”

142 Ik zei: “Ja, dat is juist. Maar,” zei ik: “o, halleluja!”

Zei zei: “Waarom zeg je nou ‘halleluja?’”

Ik zei: “Ik ben er geen enkel van kwijt.”

Zij zei: “Je bent er geen enkel kwijt?”

143 Ik zei: “Nee.” Ik zei: “Zie je, lieverd, ik word oud.” Ik zei: “Ik ben bijna vijfenveertig jaar oud.” Ik zei: “Ik ben een oude man.” Zei: “Ik ben niet . . . Tjonge,” zei ik: “Ik word oud. Ik . . . het maakt voor mij niet uit of ik kaalhoofdig ben of wat dan ook. Maakt voor mij niet uit, zolang ik niet, die erge verkoudheden krijg—niet zo gemakkelijk krijg. Ja.”

144 En zij zei: “Wel . . .” Ik zei . . . Maar zij zei: “Wel, waar is jouw . . .” Zei: “Maar je zei dat je jouw haren niet kwijt was.”

145 Ik zei: “Ik ben ze niet kwijt. Wel,” ik zei: “Jezus zei: ‘Er zal er geen haar van uw hoofd vergaan.’” Zie? Zie?

Zij zei: “Bedoel je . . . Wel?”

146 Ik zei: “Lieverd, in de opstanding, wanneer ik voort zal komen, een jonge man zoals ik was toen wij trouwden; rechte schouders, geen rimpel, zwart, golvend haar.” Ik zei: “Dat is hoe ik er weer uit zal zien.” Jazeker. Ik zei: “Ik zal er dan geen enkel kwijt worden.”

Zij zei: “Wel, wel, waar zijn ze?”

147 Ik zei: “Ik ga je iets vragen en als je mij dan antwoordt, zal ik jou antwoorden.”

Zij zei: “Wat?”

Ik zei: “Waar waren zij voordat ik ze kreeg?”

Zij zei: “Wel, ik denk dat God had . . .”

148 Ik zei: “Dat is ook waar Hij ze bewaart.” Ik zei: “Ze zijn er nog steeds. Iedere vitamine die in hen was, iedere cel van leven die in hen was, iedere atoom die in hen was, ieder deeltje petroleum dat in hen was, ieder deeltje licht dat er voor nodig was om hen te maken, God had het in Zijn handen. Geen één van hen is vergaan. Elk ervan, ze zijn ergens in de handen van God.”

149 Ik kijk, mijn oogleden hangen naar beneden, wallen eronder, grote rimpels in mijn voorhoofd. En soms moet ik mijn ogen bijna dichtknijpen om naar mijn Bijbel te kijken. En de dokter had mij verteld dat ik een perfect zichtvermogen had, twintig-twintig gezichtsscherpte, maar zei: “Nadat u veertig jaar voorbij gaat worden uw oogballen plat en kunt u niet van te dichtbij lezen.”

Ik zei: “Ja, meneer, dat weet ik.”

150 Hij zei: “U blijft uw Bijbel verder en Bijbel verder weg van u duwen.” Zei: “Na een poosje hebt u het helemaal *hier* naar voren.”

151 Ik zei: "Ik zal gewoon grotere letters nemen, of zoiets dergelijks."

Hij zei: "Wel, het is gewoon de natuur."

152 "Ik kijk daarheen en ik kan een haar aan het eind van het bord zien liggen."

153 Hij zei: "Wel, u bent veertig jaar oud, meneer." Hij zei: "Uw—uw oogballen zijn feitelijk gewoon. . . Net zoals uw haar grijs wordt, enzovoort," zei: "u gaat het gewoon krijgen."

Ik zei: "Jaja." Hmm!

154 Ik keek naar dit alles. En ik merkte mijn schouder en sta met gebogen schouders. Ik was vroeger een beetje jong en atletisch. Ik word nu dik. Ik draag veertig pond extra gewicht. En ik had platte voeten om mee te beginnen en nu wordt het moeilijk om rond te wandelen. Pijntjes en kwaaltjes komen. Wel, ik word oud, dat is alles.

155 Ik heb al deze charme die ik vroeger had niet nodig, maar ik ben er geen deel van kwijtgeraakt. Iedere meter die in die huid was, dat mij jong maakte, God heeft ze nog steeds. Dat is juist.

156 En deze oude romp, gaat gewoon door, dat is alles. Na een poosje zal het oud en gerimpeld worden en misschien zoals de rest van de Harveys het doen, aan de kant mijn moeder. Want, ze zeggen dat ik als een Harvey eruitzie. Ze krijgen allen verlamming. Jullie kennen opa allemaal, degene die de kerk hier bouwde, weet u. Hij was altijd aan het bibberen, deed zo, ziet u, en kreeg verlamming.

157 Ik merkte arme oude mama, laatst. Hoop dat zij niet hier is, maar. . . [Een zuster in de samenkomst zegt: "Ja, zij is er."—Red.] O, ik weet niet of. . . Wel, in ieder geval, zij begon een kop koffie omhoog te tillen, en het arme oude ding gewoon op die manier, en haar oude handen op die manier. En ik keek naar de rimpels die naar buiten hingen. Dacht: "O, genade!" Ik kan het net zo goed zeggen. Daar zit zij, ziet u. Zei: "Ik ben niet. . .? . . ." En zij kan het nemen. Maar, en kijk, mijn hart sprong bijna uit mijn mond. Ik draaide mijn hoofd. Ik dacht: "God, hoeveel keren dat die de tranen uit mijn ogen heeft geveegd, en nu heeft zij de verlamming, bibbert!" Ik dacht: "Ja, ik word op een dag ook zo, als ik leef."

158 Maar broeder, een van deze dagen zal ik gewoon. . . De oude wielen van dit sterfelijke leven zullen allen tot stilstand komen. Wanneer het gebeurt zal ik ginder op de heuvel van Sion gaan om een poosje Daar te wonen. Ja, meneer. Al deze oude sterfelijke dingen! O, bedenken, hij zei:

Er wacht op mij een blijde morgen,
 Waar paarlen poorten wijd openzwaaien,
 En wanneer ik deze vallei van verdriet
 oversteek,
 Zal ik op de andere zijde kamperen.

Op een dag buiten het bereik van sterfelijke kennis,
 Op een dag, God alleen weet precies waar en wanneer,
 De wielen van sterfelijk leven zullen allen stilstaan,
 Dan zal ik gaan wonen op Sions heuvel.

Zwenk laag, lieflijke strijdwagen,
 Komend om mij naar Huis te brengen;
 Zwenk laag, lieflijke strijdwagen,
 Komend om mij naar Huis te brengen.

¹⁵⁹ Dat is juist. Mist zal voor mijn gezicht beginnen te vloeien, misschien zal de dokter naar binnen rennen en zeggen: “Wel, Billy, het is helemaal gedaan.” O, tjonge! Ik weet dat die oude zwarte kamer daar ginder aan het wachten is, en een hart dat klopt en rechtstreeks erin gaat. Ik wil niet als een lafaard gaan. Ik wil mezelf omwikkelen in de klederen van Zijn rechtvaardigheid, dit wetend, dat ik Hem ken in de Kracht van Zijn opstanding. En op een dag wanneer Hij roept, zal ik van onder de doden eruit komen, en opnieuw leven voor eeuwig.

¹⁶⁰ Om Christus te kennen is Leven te kennen. Dat is juist. En het maakt mij niet uit, ik mag misschien mijn abc's niet kennen, maar ik wil Christus kennen. Dat is juist. Ik mag misschien niet alle theologie kennen, maar ik wil Christus kennen. Ik mag misschien niets over de president weten en of hij een goede of een slechte is. Ik wil Christus kennen. Dat is juist. Om Christus te kennen is Leven. Dat is juist. Om de president te kennen en het andere te kennen, is aanzien, en beroemdheid en dingen te kennen. Maar ik geef er niets om. Ik wil Christus kennen in de Kracht van Zijn opstanding, wetend dat wij vanavond “een Hoge priester hebben, gezeten aan de rechterhand van God, in Zijn majesteit daar, die voor ons pleit.” Dan wil ik vasthouden aan die belijdenis!

¹⁶¹ [Leeg gedeelte op de band—Red.]...voor die dertien verschillende godsdiensten, van slang-vereerders en koe-vereerders en van alles. Ik zei: “Heren, van de godsdiensten van deze wereld, wat kan uw religie produceren ten opzichte van deze arme blinde man die hier staat?” Daar was hij, had twintig jaar lang naar de zon gekeken. Hij was totaal blind. Ik zei: “Wat kan uw religie doen voor deze man?” Niets in de wereld dan hem een soort van mythisch iets daar ginder aanbieden, die zegt: “Misschien op een dag zal Mohammed genade op hem hebben en zijn ziel redden.” Misschien dat u denkt, “als hij nog steeds naar de zon blijft kijken, enzovoort enzovoort, en zijn hoofd die kant op houdt, wanneer hij komt te sterven, zal hij gered worden.”

¹⁶² Ik zei: “Hij kan niets aanbieden. Maar het Bloed van Jezus Christus, halleluja, kan hem niet alleen Eeuwig Leven

aanbieden, maar kan het hier in uw tegenwoordigheid bewijzen, kan hem dat gezichtsvermogen teruggeven dat hij ooit had in het verleden.” Ik zei: “Als Hij dat zal doen, wilt u heren, uit de religies van deze wereld...” Terwijl bijna honderden duizenden van mensen die dat hadden gehoord en zich daar hadden vergaderd. Natuurlijk kon ik niet zo velen krijgen om het te horen, want je kon niet zo velen zien. Maar ik zei: “Wilt u Jezus Christus accepteren als Hij het zal doen?” Ze staken hun handen omhoog, die zwarte handen in de lucht, zij zouden het doen. Ik zei: “Breng die meneer hiernaartoe.”

¹⁶³ Toen hij daar naar voren wandelde, zei ik: “Meneer, u bent blind. En als Jezus Christus uw gezichtsvermogen zal herstellen, wilt u beloven dat u Hem zult dienen?”

¹⁶⁴ En hij zei: “Ik zal Jezus Christus liefhebben en geen andere God aanbidden dan Hem. Als Hij mij weer ziende maakt, zal ik weten dat Hij uit de dood is opgestaan.”

¹⁶⁵ Ik legde mijn handen op hem. Ik zei: “Dierbare God, als sterfelijke handen, een werkende man, een zondig persoon; maar als U heilige handen zoekt, wie zou ze hebben? Maar ik kom in een geloofsdaad, omdat u mij vertelde om het te doen. En ik kom, niet om slim te zijn of om op te scheppen, maar ik kom omdat U zei dat ze het behoren te doen. En ik geloof Uw Woord. En nu terwijl duizenden hier zijn, gewoon op de rand staan en ze aanbidden afgoden en al het andere, laat het vanavond bekend worden dat U de ware en levende God bent die Jezus Christus deed opstaan uit de dood, door deze man ziende te maken.”

¹⁶⁶ En de man, met tranen die langs zijn wangen naar beneden liepen, hij zei: “Ik zie.” En door het gebouw ging hij, zo hard als hij maar kon, ziende. O, tjonge!

Dat is verbazende genade! hoe lieflijk de klank

Dat een wrak als ik redde!

Ik was eens verloren, (daar ginds,
paardenrennen en al het andere op zondag);

Ik was eens verloren, maar nu ben ik gevonden

Ik was blind, maar nu zie ik.

¹⁶⁷ Kijk, broeder, het is deze goede, ouderwetse Heilige Geest religie.

Het is genade die mijn hart onderwees om te
vrezin,

Het is genade die mijn angsten wegnam;

Hoe dierbaar verscheen die genade

In het uur dat ik eerst geloofde. (Ja, meneer! O,
tjonge!)

Wanneer wij daar tienduizend jaar zijn
geweest,

Helder schijnend als de zon;

Wij zullen niet minder dagen hebben om Zijn
 lof te zingen
 Dan toen wij eerst begonnen. (O, tjonge!)

Door veel gevaren, moeiten en valstrikken,
 Ben ik reeds gekomen;
 Het is genade die mij onderwees, of mij bracht,
 veilig tot dusver,
 Het is genade die mij verder zal dragen. (O,
 tjonge!)

¹⁶⁸ Hoe heb ik Hem lief! Het is Zijn genade, niets dat ik kon doen. Niets dat ik zou kunnen doen. Niets dat u zou kunnen doen. Maar, wij komen vanavond als Christelijke mannen en vrouwen, belijden dat wij onwaardig zijn en aanvaardden Hem als onze . . . in onze plaats. Aanvaardden Diegene waarvan . . . ik weet, net zo zeker als God Hem aanvaardde en Hem deed opstaan, deed Hij mij opstaan in een figuratieve vorm, op hetzelfde moment dat Hij Christus deed opstaan. Amen. O, ik moet stoppen. Maar, kijk. In een figuratieve vorm, deed Hij mij opstaan op hetzelfde moment dat Hij Christus deed opstaan. Hij deed u opstaan op hetzelfde moment dat Hij Christus deed opstaan, want dat was voor onze rechtvaardiging.

¹⁶⁹ Kijk, als u gered bent, hebt u Het. "Hen die Hij verordineerd heeft, of geroepen, heeft Hij gerechtvaardigd. Hen die Hij gerechtvaardigd heeft, hen heeft Hij al verheerlijkt in Christus Jezus." Is dat juist? "Heeft hij," al, "verheerlijkt in Christus," door de ogen van God, Die helemaal terug in het verleden, miljoenen jaren voordat er een wereld was, wanneer het Woord met God was. Het was Gods gedachte, toen Zijn Woord, toen werd het daarginds gematerialiseerd. En precies op hetzelfde ogenblik dat Hij Christus aanvaardde, aanvaardde Hij mij in Christus. En ginder, in de wereld die komen zal, met u en ik en al de Christenen door al de tijdperken heen, zullen Hem liefhebben en met Hem leven en genieten van eindeloze Eeuwigheid met onze Heer Jezus Christus, onze gezegende Redder. O, tjonge!

¹⁷⁰ Broeder Roberson, dat doet mij als een andere persoon voelen. Zie? Is het niet dat dat ouderwetse, gewoon het Woord van God lezen, je helemaal reinigt? Zie je, het reinigt je van binnen en buiten!

¹⁷¹ Zoals mama het vroeger deed in inmaakpot-tijd. Moesten de inmaakpotten klaarmaken, weet u wel, ze vol zetten met conserven en dingen. Zij liet mij ernaartoe gaan en ze schrobden, gewoon zo hard als ik het kon doen met een oud vod. Had kleine handen, ging daar naartoe en schrobde hen. En dan zou zij die nemen en ze steriliseren. Zette ze in kokend water, en steriliseerde ze. Kookte het zo hard als zij maar kon, die bokalen. Ik kon nooit verstaan waarom ze die kookte. Maar zij wilde al de

microben eruit halen. Want, als er microben in waren, zou het de conserven, of het spul dat zij erin deed, verzuren.

¹⁷² Dat is dus wat wij behoren te doen wanneer wij tot Christus komen. Daar beneden blijven totdat de Heilige Geest ons gesteriliseerd heeft en ons helemaal uitgekookt heeft, dan kan God de Heilige Geest daar binnen plaatsen, zonder enig verzurend proces, ziet u. Hij plaatst Het gewoon daarbinnen, en u bent gewoon heel de tijd liefelijk.

¹⁷³ En ma kookte vroeger conserven. Heeft u ooit een van die grote oude ketels gezien? Je komt buiten en zet het op de bakstenen, weet u, en moet er hout onder zetten, op die manier. Hmm! Ik heb het gedaan. Toen het tijd was om de conserven te koken, hadden wij die kleine, oude, gele, kalebas tomaten. En zij zou ongeveer een korenmaat ervan daarin gieten, en suiker toevoegen. Hmm! En—en zij liet mij hout hakken, weet u. En—en ik zou hout gaan hakken en het eronder zetten, weet u, en het—het zou beginnen te koken. De stoom zou opkomen. Ik zei: “Ma, zijn die dingen niet klaar?”

Zij zei: “Nee. Ga nog een rail van het hek kappen.”

¹⁷⁴ Hier zou ik binnenkomen, weet u, en het zweet liep van mij af, en zette het daaronder. En ik zou zeggen: “Mama, denk je dat dat genoeg zal zijn?”

“Je kunt er maar beter nog één gaan halen.”

¹⁷⁵ En zij zou die dingen koken totdat ze, weet u, de—de zuurstof of zoiets eronder zou komen, en ze een klik zouden geven, weet u, “pow, pow,” op die manier, omhoog komen. Als ze op die wijze waren, zei zij dat ze klaar waren om in te blikken. Ze werden zo heet, dat ze het niet meer konden verdragen en wel moesten springen, ziet u.

¹⁷⁶ Dus, ik denk dat dat gewoon de wijze is dat God ons moet hebben, weet u, gewoon alles van de duivel eruit koken uit u tot u in de heerlijkheid opspringt. Dan bent u klaar om ingeblikt te worden. En God verzegelt u dan, weet u. Dat is dus wat wij hier nodig hebben, een goede ouderwetse samenkomst, tot al—alles van vijandschap, alles dat niet zoals Christus is, er helemaal uit gekookt wordt, ziet u. Gewoon eruit gekookt tot u gewoon komt: “Heer, neem me niet kwalijk.” “Broeder, vergeef mij. Ik bedoelde dat niet te doen. Ik—ik zal het niet meer doen.” “O God, wees mij genadig!” Dat, u wordt dan gereed om ingeblikt te worden, ziet u. God raakt gereed om u werkelijk te gebruiken. Wanneer u die dingen terugneemt die u gestolen hebt, weet u, en maakt dat in orde, zegt: “Broeder, ik bedoelde dat niet te stelen, weet u. Nee, meneer. Ik—ik ben bereid om zelfs . . . Ik zal—ik zal u het dubbele ervoor betalen.” Ziet u? Dan komt u dan in orde, weet u. Dat is juist. Dat is wat wij nodig hebben. O, tjonge!

177 Ik zal *The Old-time Religion* voor u zingen als u wilt dat ik het doe. [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Het vers zingen, ik zal het vers zingen. U zingt dan het koor.

Het is de ouderwetse Heilige Geest,
En de duivel zal er niet dichtbij gaan,
Dat is de reden dat mensen er bang voor zijn;
Maar Het is goed genoeg voor mij.

Geef mij die ouderwetse godsdienst,
Geef mij die ouderwetse godsdienst,
Geef mij die ouderwetse godsdienst,
En Het is goed genoeg voor mij.

Het zal volstaan wanneer ik sterf;
Het zal u laten stoppen met liegen;
Het zal de duivel laten vlieden;
En het is goed genoeg voor mij.

Geef mij die ouderwetse godsdienst,
Geef mij die ouderwetse godsdienst,
Geef mij die ouderwetse godsdienst,
En Het is goed genoeg voor mij. (Ziet u?)

Het is zo goed dat ik niets anders wil,
Want het maakt dat ik mijn broeder liefheb;
En Het brengt dingen uit van onder de
bedekking,
En Het is goed genoeg voor mij.

Geef mij die ouderwetse godsdienst,
Geef mij die ouderwetse godsdienst,
Geef mij die ouderwetse godsdienst,
En Het is goed genoeg voor mij.

178 Nu, hoevelen hier hebben die ouderwetse godsdienst? Steek uw hand omhoog, zeg:

Ik heb die ouderwetse godsdienst,
Heb die ouderwetse godsdienst,
Heb die ouderwetse godsdienst,
En Het is goed genoeg voor mij.

179 Nu, Vader, Dierbare, wij worden soms... En wij worden gelukkig en wij gedragen ons gewoon werkelijk als een stel kinderen. Dat is omdat wij vrij zijn. Wij zijn niet onder de gevangenschap van het kwaad of een bepaalde traditie of bepaalde dingen van de ouderen. Wij zijn gewoon vrij in de Heilige Geest, zodat wij kunnen zingen en U kunnen aanbidden en gemeenschap rond het Woord hebben en ons verheugen. Daarvoor prijzen wij U, Almachtige God! O, na het zien van alle chaos van formele religies en allerlei afgodenaanbidding; en te bedenken dat U zo goed was, tegenover mij, om mij U te laten kennen in de Kracht van Uw opstanding, en om in staat zijn om anderen erover te vertellen. Wij zijn zo blij.

¹⁸⁰ Zegen deze kleine gemeente, vanavond, Vader. Zegen eenieder hier. Als er vreemdelingen zijn in onze poorten, zegen hen, Vader, eenieder. Maak ons een zegen voor anderen. Bewaar de Kracht van God op ons. Heilig onze zielen van boze gedachten. En als kwaad op onze weg zou komen, mogen wij snel onze hoofden draaien, Heer, en in de andere richting wandelen.

¹⁸¹ En nu, Vader, bidden wij dat U ons samen zult zegenen, vanavond. Geef ons een geweldige tijd. En nu, terwijl wij de zieken en aangevochtenen zullen roepen, bidden wij dat U eenieder van hen zult genezen. Moge glorie. . .Neem glorie uit alles wat werd gedaan of gezegd, want wij vragen het in Christus' Naam.

¹⁸² En terwijl wij onze hoofden gebogen houden, als enigen onder u hier zouden zeggen: "Broeder Bill, nu gewoon in mijn eigen ziel, zou ik—ik gewoon willen komen op Gods aanvaarde wijze, en voorziene weg. En ik zou aan u willen vragen, terwijl niemand anders kijkt, ik ga mijn hand opsteken en zeggen: 'Broeder Bill, bid voor mij, opdat God mij slechts Zijn genade zou geven en mij tot een betere Christen maken.'" Zou u uw hand willen opsteken? God zegene u, u, u, u. Dat is goed. In orde.

¹⁸³ Vader, U ziet hun handen, en ik bid dat U deze zegeningen zult toestaan. Moge Uw liefde en genade op hen allen zijn. En als ze gezondigd hebben of wat dan ook gedaan hebben, dan, Vader, bid ik dat U hen vergeeft. Als er enigen in onze midden zijn, vanavond, Heer, waar ook in het gebouw, man of vrouw, jongen of meisje, die niet precies gered is en onder het Bloed, Vader, ik bid dat U het nu meteen zult doen, en mogen ze gelovigen worden.

¹⁸⁴ En U heeft gezegd: "Als gij kunt geloven." En wij geloven wat? Geloven dat God Zijn Zoon heeft gezonden, in deze wereld, en zonde gemaakt werd in onze plaats. En wij hebben geen goed, en wij belijden dat wij helemaal niet goed zijn; en aanvaardden Hem als onze Redder. Dat is wat wij geloven, Vader. Daarin geeft U aan ons eeuwigdurend Leven. O, wij zijn zo blij! U zei dat U Het aan ons zou geven omdat wij hadden geloofd in Uw Zoon. En Jezus zei Zelf, dat als wij in Hem geloofden, dat wij eeuwig leven zouden hebben. Wij zijn dus dankbaar hiervoor.

¹⁸⁵ Nu, zegen ons, vanavond, en vergeef elke zonde. En moge geen enkel persoon die in de samenkomst is geweest vanavond ooit weg gezonden worden, maar mogen ze eeuwige leven hebben, omdat ze zich hier vanavond hebben vergaderd en in U geloofd hebben. En Vader, ik bid dat U over hen zult waken nu, en hen zegenen in alles wat ze doen of zeggen. En mogen ze tot U komen in vrede in de laatste dagen. Mogen wij allen Daar vergaderen en ons deze avond herinneren, tezamen zijnde. Sta het toe, door Jezus' Naam. Amen.

¹⁸⁶ God zegene u, mijn dierbare vrienden. En nu, Teddy zal hier komen naar de piano. En diegenen waarvoor er gebeden zal worden, als u zich heel snel rond het altaar zou willen verzamelen. Wij zullen gewoon enkele minuten meer hebben. Wij zullen proberen om tegen negen uur dertig buiten te zijn, als u nu komt. Wel, ik heb hier een brief om te lezen die iemand mij hiernaartoe gezonden heeft. Zou belangrijk kunnen zijn voor mij om het nu onmiddellijk te lezen. Dus nu . . . En de rest van u, blijf gewoon op uw zitplaatsen, terwijl diegenen waarvoor gebeden zal worden. Ik weet dat Zuster Ruddell hier is om voor haar te laten bidden. Als er iemand anders, wel. . .

WET OF GENADE DUT54-1006
(Law Or Grace)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op woensdagavond 6 oktober 1954 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org